

HARI OM

TO THE MIND

Gujarati - English Edition

Pujya Shree Mota

-: **PUBLISHER** :-

Hari Om Ashram, Nadiad.

Hari Om

To The Mind

(Combined Gujarati - English edition)

Written in Gujarati by
Pujya Shree Mota

Rendered into English by
Hemantkumar Neelkanth

Hari Om Ashram
Nadiad

Publisher : Hari Om Ashram
Nadiad

Printer : Ekta Offset Pvt. Ltd.
Udyogwadi, Pij Road,
Nadiad - 387002
(O) 2558957

Copies : May 2003 : 2000 Copies
Feb 2008 : 1000 Copies

Price : 8=00 (८=00)

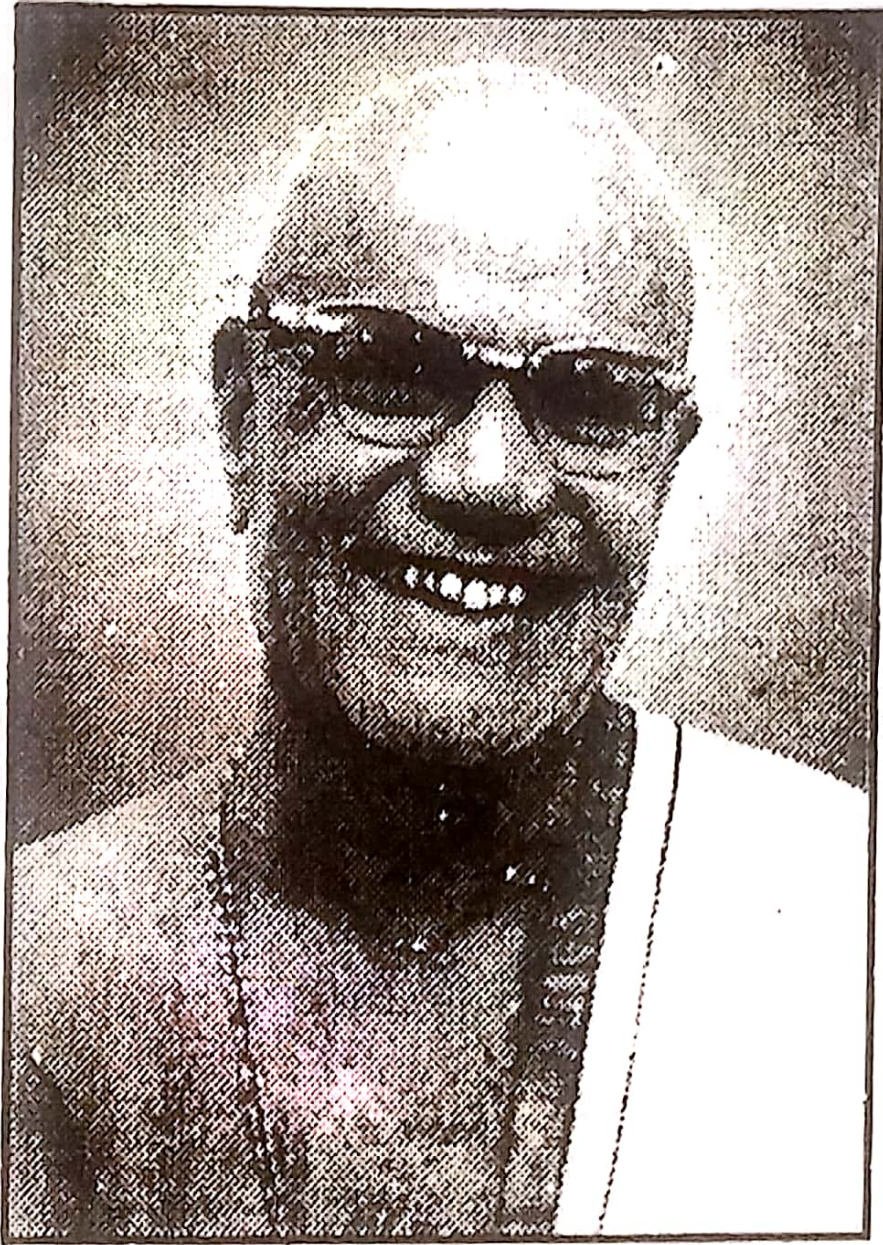
: All Right RESERVED
Writing of P. P. Shri Mota and
P. P. Shri NANDUBHAI (BHAI) are
Copyright HARIOM ASHRAM - NADIAD.

Phone : Nadiad - (0268) 2567794

Available at : (1) Hari Om Ashram, Surat, 395005.
(2) Hari Om Ashram, Nadiad, 387001.

Website : www.Hari Om Ashram.Org.

- Pujya shree Mota -

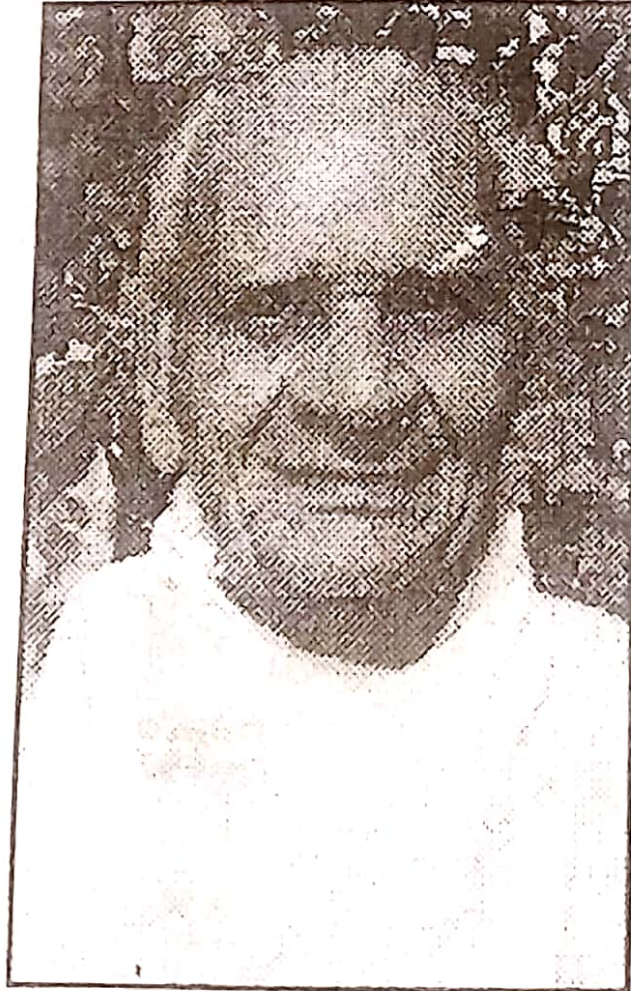

: Brith :
4-9-1898

: Nirvan :
23-7-1976

DEDICATION

With all good wishes dedicated to
Shri Nandubhai

Hari om Ashram
Nadiad-Surat

Third Edition

“To The Mind” (મનને) Originally
Written by Pajyashri Mota in
Gujarati, was translated in
english by shree Hemantkumar
Neelkanth in 1989.

Inspired by shri Nandubhai, this
second edition of combined Gujatati-Engnish version is
reprinted.

which will satisfy the need of time and
effectively help the non-Gujarati
Speaking aspirants of India
and those who have settled in
foreign countries.

We are also thankful to Nirali Printers and Stationrs, Nadiad
for neat, clean and timely Printing.

28 Feb 2008

**Hari om Ashram
Nadiad**

મન અનંત છે ને તેનાં પણ અનેક પાસાં છે, ને મનને જીવન-વિકાસના ક્ષેત્રમાં આપમેળે રંગાઈ જવાનું કર્મ તે કંઈ નાનુંસુનું નથી. મન મનાઈ જતું ભલે લાગતું હોય, તેમ છતાં એને પાછું છટકી જતાં વાર પણ લાગતી નથી, મનનો દંભનો પડદો તો હિમાલય કરતાં પણ મોટો હોય છે, ને દંભ તો સત્યની નજીકમાં નજીકની મર્યાદા સુધીનો ભાગ ભજવી શકે છે. એવાં મનનાં વલણોને પારખવા, ને જીવનવિકાસમાં તે રચનાત્મક છે કે નકારાત્મક છે, એ પ્રીછવું, તે સહેલું નથી; તથા તેવાં તેવાં પાસામાં ગતિશીલ, ક્રિયાશીલ ને સંપૂર્ણ ચેતનાત્મક જાગૃતિ ને જીવન પરત્વેની જવાળામુખી સમી ઉત્કટમાં ઉત્કટ ધગધગતી જિજ્ઞાસા, જેને સંપૂર્ણપણે ચેતનાત્મક ભાવવાળી છે તેવા જ માત્ર, તેવાં મનનાં પાસાંમાં તટસ્થ રહી શકે છે, બાકીનાનું તો ગજું જ નથી.

મનની પણ અનેક પ્રકારની સમજણોની ભ્રમણાઓ હોય છે; અનેક પ્રકારની સમજણોની મડાગાંઠો ને પૂર્વ ગ્રહો હોય છે. તે બધું જ જીવનવિકાસની ભાવનાને સાનુકૂળ મનનું તેવું જ્ઞાનભક્તિપૂર્વકનું, હેતુની સભાનતાવાળું વલણ જન્મેલું હોય છે, ત્યારે જ તેવું મનનું બધું ફેરવાઈ શકાય છે.

હાલ આ મનને જે પ્રસિધ્ધ થયું છે, તે તો તે કાળના તબક્કાના મારા જીવનમાં મને સમજવા, એને મઠારવા, કેળવવા, જાગૃત થવા, યોગ્ય દિશાનું ભાન પ્રેરાવવા ને મનને-પ્રેમભાવે મિત્રતાથી, ને કઠીક કઠોર થઈને પણ - દઢાવવાનો મારો પ્રયત્ન હતો.

- શ્રીમોટા

Foreword

' Mind is boundless and has many phases. For the mind to get involved in the activity of life's evolution is not a small matter and even when it appears to co-operate it may slip away any time, its simulation is so great that it remains active to appear almost as the truth. To perceive the trends of the mind and to determine their constructive or negative nature is difficult. Equally difficult is to remain balanced during its dynamic, active and completely spiritual awakened state as also during an equally powerful and volcanic emotion to know and understand life.

Mind indulges in varied delusions, has many knots and prepossessions in understanding things. all these can be transformed, provided the mind is inclined favourably to life's development and is ready to function with knowledge and devotion in continuous awakened state.

"To The Mind" may be regarded as my attempt to understand my mind with reference to my life of that (sadhana) period as also to mould, educate, guide in the right direction and awaken it to its only mission. this is being done with love, friendly feeling and if necessary, at times with harshness.

- Shree Mota

મનને

(ભુજંગી)

તને કેટલી વાર હે મૂર્ખ ! કે'વું ?
તને કેટલી વાર શી રીત ટેવું ?
નથી ઊંઘતો તે જીવે છે, તને તે-
નથી એટલુંય અરે! ભાન શાને ? ૧

ચડાશે ન બે ઘોડલે તુંથી બાપુ,
અજાણ્યું અને ભોટ જો હોય સારું,
તને તે વધારે કઈ શીખ આપું ?
કરે તે કહ્યુ, લક્ષ આપે રૂપાણું, ૨

મને છેતરી છેતરી જાય ઊંધું,
તને કેટલીય વાર તે બાપ, ચીંધું ?
હતે બાળ તો આંગળી આપીને મેં-
ચલાવ્યું તને હોત ધીમેથી પ્રેમે. ૩

ઘડીમાં મનાતું ઘડીમાં રિસાતું,
ઘડીમાં સીધું ને ઘડીમાં ફસાતું,
ઘડીમાં ઊડી વ્યોમ તું જાય ભાગ્યું,
તને તે ખીલે કેવી રીતે હું બાંધું ? ૪

ઉચાળા ભરાવી ઘડીમાં નસાડે,
ઘડીમાં ચડાવે, ઘડીમાં પછાડે,
ઘડી માંહી આકાશગંગે નવાડે,
ઘડીમાં કંઈ કેં નવાઈ પમાડે. ૫

TO THE MIND

How shall I teach you Oh, Fool !
How wean you from vicious habits?
When will you learn this simple truth,
That the unaware are dead-alive? 1

Why your vain efforts to eat the cake and have it?
How shall I coax you into submission,
 my little tyrant?
Were you but an idiot, a clean slate,
You would have surely obeyed me. 2

How often you decoy me into a wilderness ?
How often shall I warn you of traps
Were you but a child, I would fain
 have taken you by the hand,
And gently led you on. 3

I stand aghast at your pranks,-
Now cross like a petulant child,
Now soothed, now meak, and then
stuck fast in mud;
In the twinkling of an eye
Would you fly to the vaults of heaven.
How shall I keep you fixed on the path ? 4

Far, far away, you take me at times,
At times to the mountain top.
Only to push me down in the depths of a vale,
At times to the starry milky way
To stagger me with your strange feats. 5

ઘડીમાં હસાવે, ઘડીમાં નચાવે,
 ઘડીમાં હુલાવે, ઘડીમાં ફુલાવે,
 ઘડીમાં અહીંથી તહીં તું ફગાવે,
 તણાયા, કદી તો બૂરા હાલ આવે. ૬

રૂડા વાયરા ખાંચ તું કે કહીના,
 ઘડી ચોંટવું ઘેર જેને રુચે ના
 કશાથીય તું તો ધરાતું પૂરું ના,
 છતાં દોડધામો તહારી ખૂટે ના. ૭

ઊઠી વાટ તારા ગુમાને; તું ફાંકો-
 નકામો ધરી મારતું કાં ફડાકો ?
 તું જાણે તને જાણતું કો નથી શું ?
 જગે શેર માથે સવાશેર બાપુ ! ૮

વળી સારીદારો તહારા અનેક,
 ભમાવી મને, રાખતા તુજ ટેક;
 'ન મારા સમું ક્યાંય કો બીજું ડાહ્યું'
 મનાવી મને એમ તું ઠીક ફાવ્યું. ૯

તને ઠેર આણી હું બેસાડું છું જ્યાં,
 અને કામની સોંપણી આપું છું જ્યાં,
 તું તો હાથતાળી દઈ ભાગી જાયે,
 અહો ! બાપ ! તોબા તને કોટિ વારે. ૧૦

પડ્યાં છે મને તાહરી સાથ પાનાં;
 નિભાવ્યા વિના મેળ, છે છૂટકો ના;
 કરું કેટલી વાર કંકાસ ક્લેશ ?
 છતાં સુધરે કાં ન તું મીનમેષ ? ૧૧

I have to laugh at your bidding,
And dance to your piping:
With soft caressing words
You sometimes fondle me
But only to make me puffed up
And thus, at last, to foil me;
Now here and now very far
You try to sweep me away;
If in unaware moments I am swept,
I rush to embrace my death...

6

With all the breezes of heaven you love to fly,
And not a second stay at home;
Never, with nothing, would you be content,
Your flights are ever endless...

7

Your pride has ruined me;
Why always boast? Vain-glorious mind!
Rest assured I see through all your wiles,
Wherein you are without a peer.

8

How numerous are Your friends !
They come in various masks, only to beat me.
" There's none so wise as I, "
You made me feel and thus begulled me.

9

The moment I fix you up,
And entrust some work.
you slip off far away
I am fed up with you and your pranks.

10

Fates have cast us together.
Our tie cannot be cut;
We need to bear each other.
You I often blame,
But you remain the same.

11

કરે કેટલી વાર તું કામ ચીંધ્યું;
 બતાવેલ પંથે ઊડ્યું જાય સીધું;
 તું વિશ્વાસમાં એમ લૈને મને રે !
 પછાડી કરે ખોખરાં હાડકાં સૌ. ૧૨

વિચારેલ તારું બને છે કશું ના,
 ચહ્યું જે વળી તું શકે મેળવી ના,
 મદારો ગઈ વ્યર્થ તેં દીઠી તારી,
 છતાંયે ન છોડે હજી છાલ, હારી. ૧૩

અરે ! પેટ પાક્યે કહીં બાંધું પાટો-
 અને આભ તૂટ્યે લઉં ક્યાં વિસામો ?
 ગળી જાય જો ચીભડાં વાડ, બાપુ ?
 રહ્યું ઊભવાનું પછી ઠામ ક્યાં ? શું ? ૧૪

હુલાવી ફુલાવી લઉં કામ તોયે,
 ન વિશ્વાસ શ્રદ્ધા તને બેસતાં જો,
 કરે જીદ ભારે ઘડીએ ઘડીએ,
 ન શાને શીખે તું, પડે છે છતાંયે ? ૧૫

વિરોધી નહીં એવી સૌ હાજતોને-
 મથું, પૂરી પાડી, હું સંતોષવાને,
 તને તૃપ્તિ ના'વે છતાં તેટલાથી,
 મનાવું પછી તે તને શી રીતેથી ? ૧૬

હસતા મુખેને, મધુરાં શાં વેણે,
 પૃચ્છા કરે તું દઉં સર્વ પ્રેમે;
 તહીં ચોરવૃત્તિ જણાતાં જ તારી,
 તને બોધી, દંડી લઉં હું સુધારી. ૧૭

What tricks you play with me!
submissive and meek, you follow at first,
And win my confidence ;-
Only to betray and crush me at last 12

Won't you see that desires are vain ?
That you cannot get what you want ?
Haven't you seen your dreams shattered ?
Will you never accept defeat
And humbly give up your sword ? 13

You are my own, my very own;
How shall I keep my feet
When the very ground under me slips ?
If the salt loseth its flavour
Where with shall it be salted? 14

Will you never accept me,
Much tho' I may fondle you?
None more wayward than you,
None so blind to experience. 15

Quickly I run to supply
All your wants that raise you,
But your cravings are endless.
How shall I appease you
Is the problem ever facing me. 16

With a beaming smile and sweet words,
You ask for things-I give them freely.
Then, with a flash, I detect your wiles
And correct you somethings 17

જાણાવ્યા તને પાઠ મેં તો ઘણાયે-
કંઈ પ્રેમ, ઉત્સાહ ને ખંતથીયે;
ચલાવ્યા કર્યું મેં તને ક્યાં સુધીયે-
રહે એવું ને એવું તું કાં છતાંયે ? ૧૮

જતો પંથ સીધો તને મેં બતાવ્યો,
વળી આંગળી ચીંધીને જે કપાવ્યો;
પૂરા તે ઉમંગે કરી કે વટાવ્યો
તહાં વેવલો વેશ ક્યાં તેં જણાવ્યો ? ૧૯

ઝૂડ્યાં તું કરે તારું ને તારું નિત્યે,
બીજાનું સુણે કાં (ન) બહુ તું વીતેયે ?
બધો ગર્વ ગુમાન છોડી દઈને-
કહ્યું માનને ! નમ્ર પૂરું થઈને. ૨૦

ભીડી હામ તેં સૂર્યને બાથ દેવા,
ભીડી હામ તેં વાયુને કેદ લેવા;
શું સમ્રાટ સર્વોપરી સૌ થવાને-
ભીડી હામ ! શા ખેલ હાવાં કરે છે ? ૨૧

તને ભૂલ તારી થતી જ્યાં બતાવું,
ચડાવે ઊંચું નાકનું ટેરવું શું ?
જરી જ્યાં ડૂબે, લાવતું શિર ઊંચે,
ભૂંડા ! કંઈક જો, સાથ કાં આમ છોડે ? ૨૨

With all my heart and will,
With all my zest and patience, I taught you many things
And, quickly, you picked them up, I thought;
But how do I find you still
The same incorrigible child ? 18

I pointed out the path, straight as an arrow:
Not content I took you by the hand
And led you on, You ran meekly for a time;
Why, then, this sudden revolt ? 19

Never do you heed others. Suffer what you may
Never would you listen to others,
And ever blow your own trumpet;
For God's sake, now at least
Be humble, give up your pride,
Sit at the feet of the wise and learn a bit 20

How high your projects are!
Fain would you imprison the wind,
And stretch your arms to embrace the sun,
Fain would be Monarch of all the world !
With aspirations so high, What are your efforts?
How poor ! How pitifully small !
I shrink in very shame for you. 21

If ever I show you your fault,
Only to help and teach you,
With upturned nose and back very stiff,
You spurn me and ruin yourself.
If ever in a fleeting moment
You listen to me and are merged in peace,
Up you raise your head, you naughty thing !
Why will you thus desert me,
My one and only comrade ? 22

બધાં સાધનોમાં મને તું જ શ્રેષ્ઠ,
 ન ચાલે લગારે, ન જો તારી હુંફ;
 કરું કામ મારાં તહારી સહાયે,
 તને યાચું હું સંગ રે'વા સદાયે. ૨૩

તને તે બળ્યું છે કઈ ભાન કે ના ?
 અરે આંખ મીચી કરે શા ઉધામા ?
 તું વિધેકનું ભાન કાં રાખતું ના ?
 ને ચેતવું કેટલી વાર હાવાં ! ૨૪

કૂદીને કૂદીને કહે શું કર્યું તેં ?
 પડ્યું ને વળી લંગડું તું થયું છે;
 કરી ઊભી ઉપાધિઓ શિર નાંખે,
 કંઈ વેઠ એવી મને તું કરાવે. ૨૫

અરે પેટમાં પેસી કાં પાળી ખોસે ?
 ધશે બેવફા શું રહ્યો તું- ભરોસે ?
 ભલે સાથ છોડે, બતાવીશ હુંયે-
 ઝઝૂમી શકું એકલો એકલોયે. ૨૬

ના તારા સમુ ક્યાંય કો ખંધું બીજું !
 ઉડાવ્યા કરે છે મને તું હજી શું ?
 જુદા ચાવવાના; બીજા કાં બતાવે ?
 ધતૂરા અને ઢોંગ તારા જવા દે. ૨૭

તને સે'જ્યે પાપ બુદ્ધિ ન જાગો,
 તને વાસના કોઈ રીતે ન લાગો,
 સદા સર્વ સંકલ્પ ને કલ્પનાઓ-
 -ધરી કાળજી, જાગૃતિ રાખી, ત્યાગો. ૨૮

Par excellence;
If you fail me, as so often you do.
Where shall I turn for strength ?
With your aid alone Are all my efforts possible.
I beseech You, fail at your feet,
For ever to abide with me 23

Have you no gain of sense ? You idiot !
Why these storms, upheavals, worries ?
when will you learn equipoise ? 24

These sudden flights of fancy, And your wild career
Have only harmed you
What else have they done but lame you ?
New and ever new Are all your freaks.
What sorry plights they lead me to ! 25

Why after warm embraces These sudden knife-thrusts ?
Is betrayal the only end Of all my trust in you ?
Let it be; desert me if you like
I will show you I can fight Alone and single handed. 26

None so crafty as you;
Will you never cease deceiving me ?
And alway use the velvet glove ?
.Give up this dirty game, It has been seen through 27

May thought of evil never arise in you,
Nor craving nor desires With constant watchful care
Give up all your flights and schemes
And be settled once for all,
How often in the depth of despair,
Shall I buoy you up To the heights of hope ? 28

તને ઘેય હું કેટલી વાર આપું ?
 થતાં જ્યાં નિરાશા, ફરી પંથ સ્થાપું;
 છતાં ચૂકવે કાં ન તું મારું દાપું ?
 ફજેતી થતાં લાજ ના'વે તને શું ? ૨૯

ભલીવાર છે કામકાજે કશો ના,
 ઠરી ઠામ બેસી રહેતું પૂરું ના.
 છતાં રોક કેવા ! અહા ! શા દમામો ?
 જવા દે અરે ઠાઠ ખાલી નકામો ! ૩૦

સદા સર્વની સાથ રૈ' નમ્ર ભાવે,
 સદા સર્વને પ્રેમથી રીઝવી લે;
 નકામા નકામા તરંગે ચડ્યું તો,
 ગુમાવીશ તું મેળવેલું, રળેલું. ૩૧

ન કાં જંખના છોડ તું વિષયોની ?
 જુએ કાં વળી ને વળી પાછું ધારી ?
 બળ્યું હોય તોયં ન છોડે ચટાકો,
 વળે શું કર્યે આમ ખાલી હડાકો ? ૩૨

મને છોડશે તું; છતાં કેમ છોડું-
 -તને ! સંગ રાખીશ ભાવે મથાવી;
 તને ચિત્ત એકાગ્ર ને એકમેળ
 -તદાકાર રાખી ડુબાવીશ છેક. ૩૩

મને હાથ ને પાદ આપ્યા પ્રભુએ,
 હું જોઈશ, આડું રહે ક્યાં સુધી તું ?
 'થવું શક્ય ના શું ? દિલે ભાવના જો,'
 દૃઢે ખૂબ વિશ્વાસ એવો વસેલો. ૩૪

રહે લિપ્ત ના દંભ, વાદે વિવાદે,
 સદા વાદ-વિવાદથી દૂર રૈ'જે;
 અહંતાથી છે વાદ નાના વિકારી,
 ક્રિયા વિણ વાચાળતા છે નકામી. ૩૫

How often instil courage When all seems lost to you ?
Despite such signal services
Will you remain ungrateful, And not return my due ?
Are you so lost to shame,
That no exposure can cure you ? 29

All you do is simply worthless;
Quite quiet you never will sit;
How showy still and pompous All your poses are !
For god's sake, now at least Give up this vainglory. 30

With everyone be humble, And win everyone with love;
Avoid for ever idle fancies, Or you will lose your gains 31

Give up your yearning and fretting For all objects of sense;
Why will you always look behind And lose the vision beyond ?
Though you often burn your fingers;
You will touch the fire again;
What do you gain by all these vain pursuits ? 32

You may leave me, I never will; By force I will carry you
In all my devotional pursuits. Rest assured, concentrated
And so absorbed will I make you
That you shall merge And lose yourself in God. 33

How long will you remain cross ?
I will see to it that you obey me.
God has given me vigour;
I will use it and exact Submission Firm is the Faith my heart
That nothing is impossible To one who wills and aspires. 34

Eschew all forthy talk And dogmatic discussions;
All "isms" spring from pride.
And mere talk that does not end in action
Is sheer waste of energy. 35

કદી રાગદ્વેષે ન તું લક્ષ દેજે,
 ન ચિંતા બીજી કોઈ તું વહોરી લેજે;
 અને ભાગ આવેલ જે કર્મ તેને-
 -કરીને પૂરું નિત્ય નિશ્ચિત રે'જે. ૩૬

મને ચિત્ત ને પ્રાણની વૃત્તિઓથી-
 -ભમાવે ઘડીવાર થૈં તર્કવાદી;
 જતાંમાં જતાંમાં તને રોકી પાડી-
 -કરું ઠામ; તોયે રહે શેં અનાડી ? ૩૭

ગતિ તારી, એકાગ્ર શક્તિ બનાવી-
 -વળી ભાવના જોશ એમાં ચડાવી;
 બધા શત્રુઓ યુદ્ધના ક્ષેત્રમાંથી-
 -ભગાડી ચહે કાં ન સંતાપ-મુક્તિ ? ૩૮

પ્રભુના વિના આશ કો'ની ન ધારો,
 ન આધાર એના વિના દિલ ન્યાળો,
 ન એના વિના પ્રેમ ક્યાંયે ધરાવો,
 ન એના વિના તે કશુંયે વિચારો. ૩૯

અરે ! વેડફી દૈશ ના શક્તિ તારી,
 નકામું ન બોલીશ, રે' મૌનધારી;
 વૃથા બોલીને લાભ શો મેળવે છે ?
 અને ગાંઠનું ગર્થ શાને ખુએ છે ? ૪૦

રખે વાદ-ડાચા કૂટે તું ભૂલીને-
 -ગુમાવી ન બેસે ખરું તત્ત્વ જોજે;
 બધી વ્યર્થ શંકા થતી તે તજ દૈ,
 હૃદયે નામ વિશ્વાસ શ્રદ્ધા થકી લે. ૪૧

Never get entangled in passion or hate,
Never step beyond the ambit of the work
That falls to your lot !
That you must do with zest and cheer,
But avoid all extra burden 36

With your vital and mental energies
You weave magical webs which enchant me.
Suddenly I wake up, Put my foot down and crush them,
And show you your place;
Will you still remain perverse? 37

Focussing all your energies And rousing a warrior spirit
Don't you yearn to drive away
All your enemies from the field ?
And win the dear-bought freedom
From all cares and worries ? 38

With all your heart and will, Rely on God alone;
On no human being But on Him alone
Pitch all your hopes. Love none but God alone
Think naught but of Him alone 39

Observe silence, my dear; Prattle not, what does it do
But dissipate all your energy ?
What do you gain by loose talk ?
why waste your hard-earned wealth ? 40

Take care, don't miss the substance
And follow the phantom Of vain discussions.
Throw to the winds all distracting doubts
With faith and trust in Him Chant and chant the Name 41

તને દાવ ને પેંતરા યુદ્ધમાંના-
 -બતાવું ન તોયે રહે સાવધાન;
 કટિબદ્ધ ક્યારે લડી જીતી લેશે ?
 તને ભાન ક્યારે પૂરેપુરું થાશે ? ૪૨

ઊગ્યા આથમ્યાનું તેને ભાન ના'વ્યું,
 હજી ભ્રાંતિમાંયે ભમ્યા તું કરે શું ?
 મથાવું તને કોટ ઓળંગવાને-
 -ભરાવ્યા કરું ફાળ હું વારવારે. ૪૩

તને એકની એક રે ! વાત મારે,
 હજારો કંઈ વાર કે'વાની આવે;
 તને તોય સંકોચ ના આવતો કેં;
 મૂકી લાજ માઝા ખરે છેક શું તે ? ૪૪

મને દુર્ગુણો કેંકર તારા જણાતાં,
 બચાવ્યું તને બાપા! એથી ફસાતાં;
 લડાવી પટાવી લઉં કામ તોયે,
 ન રંગાય તું પ્રેમ-ભાવેથી શાને ? ૪૫

તને પ્રેમ ક્યાં રાખતાં આવડે છે ?
 તને મૈત્રી ક્યાં બાંધતા આવડે છે ?
 તને કેટલી વાર હું ઓળખાવું-
 અને ત્યાગથી શોભતાં શિખવાડું ? ૪૬

અરે ! શીદને વ્યર્થ ચિંતા ધરી તું-
 નકામું થઈ મૂર્ખ, કાજી બને છે ?
 બળાપો કર્યેથી વળે શું વધારે ?
 બ્રહ્મ છોડી દેને સદા મસ્ત રે'ને. ૪૭

I teach you the strategy of the war,
The enemy's moves and ambushes;
Why, still, are you not watchful
And alert, to defeat the enemy's plans ?
Wake up, brace up, gird up your loins,
Fight out and conquer.

42

How long will you remain Heedless to the dangers ahead ?
Will you go on moving Round and round in delusion ?
And always remain heedless of the ever-fleeting time ?

43

To cross the hurdles in your path
I teach you how to jump.
How often shall I have to repeat
The one and the same old story ?
Will nothing teach you ?

44

Have you crossed the last limit of shame ?
When I found you In the grip of blemishes
I saved you, my dear, From their strong clutches.
How soothing, caressing is my way
To take any work from you ! Why still remain so dry
And refuse to be soaked in Love ?

45

You don't know how to love .
Or strike up hearty friendship,
How often shall I show you In your true colours ?
And teach you to shine In colours of sacrifice ?

46

Why sit in judgment on others ?
and take upon your shoulders, you fool !
The burden of wasting worries ?
What do you gain by these heart burns ?
Kick them off, I say, and, like a lark,
Soar in the sky of joy and Love.

47

તમન્ના	હદે	માંહી	જે	ઉદ્ભવેલી-	
-તને	ઈચ્છતાંયે,	સૂવા	કેમ	દેશે ?	
ધકેલી	ધકેલી	તને	કામ	લેશે ?	
કહું	તેથી,	પંચાત	છોડી	પથે	રે'.

૪૮

ટીપેથી	ટીપેથી	તળાવે	ભરાતું,	
ઉદાસીન	તારે	પછી	શું	થવાનું ?
ભલેને	કપાયો	હશે	પંથ	થોડો !
છતાં	વેગ	એમાંથી	છે	જન્મવાનો.

૪૯

પ્રસાદી	પ્રભુ	પ્રેમની	પામવાનો-	
તને	જંખના	છે	હદેમાં	છતાંયે-
ન દે	લક્ષ	કાં	એકધારું	પથે
મથીફૂટી	બાહ્યાંતરે		એક	તું ?
				રે'વું.

૫૦

તને	ધ્યેય	રુચ્યું	વળી	પંથ	ખૂંપ્યું,
ડગીને	ડગીને	ઠરી	ઠામ		બેઠું;
બળીને	બળીને	થયું	રાખ		તોયે
ન આકાર	શાને	હજી	તું	તજે	છે ?

૫૧

લીધાં	શસ્ત્ર	અભ્યાસ,	વૈરાગ્ય	ભાથે-
પંછી	ભો	રહ્યો	શો	તને
ગળે	ના	અહંતા	હજી	કેં
છતાં	લક્ષ્મી	પાસે,	રહ્યું	શું
				સૂક્ષ્મ
				ભિખારી
				લગારે !
				તારી;
				?

૫૨

A burning yearning Has made your heart aflame;
Will it let you sleep, even if you will ?
It will push you on and on;
So, swerve not from the path And spurn all else. 48

'Little drops of water Make a mighty ocean'.
Why so down-cast, then ? No matter if the path ahead
Seems too long and almost endless
And what you have traversed, short:
Be sure you will gather speed
As you proceed along. 49

"Oh ! for the favour of God's love !"
Is thy intense burning longing;
Why, then will you never gaze
Concentrated at the Goal
And fly straight as an arrow ?
Go on with your struggles
And be the same within, without. 50

You now love your ideal
With the passion of a sweet-heart;
And, no longer weak-kneed,
But firm is your tread on the Path.
At first you wavered But now your path is settled.
You are now scorched dry, my leaf,
Will you still retain your fossil shape ?
And never be submerged in Him ? 51

With the weapons of constant practice
And detachment by your side,
What fear can you have ?
Even now your subtle pride
Does not drop off, my dear !
Why, O Fool ! remain a beggar
With treasure untold so near ? 52

તને નિત્ય વિશ્વાસમાં હું લઉં. છું :
 ન, તારાથી છાનું જરા કાંઈ હું રાખું;
 પરોવાઈ રે'વા તને શીખવું છું,
 અરે ! તોય કાં શિંગડે ભેરવે તું ? ૫૩

પ્રભુ-પ્રેમની વેદીની ઉપરે તું-
 -કરે પીઠ કાં કુરબાની કરતાં ?
 ગયો કાળ પાછો ન આવે કદાપિ-
 સવેળા સવેળા તું લે કામ સાધી. ૫૪

વધારે વધારે તને જેમ જાણું,
 જુદી જાતભાતો હું તારી પિછાનું;
 તકેદારી રાખી કહું કેટલું હું ?
 તને ટોકતાં દિલ સંકોચ પામું. ૫૫

બહુ દાષ તારા અરે ! મેં બતાવ્યા,
 વળી વાંક તારા હજારો ગણાવ્યા,
 છતાં હું પિછાનું ગુણો શક્તિ તારી,
 ઊભો રે' શક્યો છું સહાયે જ તારી. ૫૬

મળે શું તને કેં બીજું ચિંતવ્યામાં ?
 હજી ભ્રાંતિ, અજ્ઞાન કેં શું હઠયાં ના ?
 તને પેખતાં પેખતાં થાય છે શું ?
 વિચારી ઊંડું જો; જડે સત્ય પાસું. ૫૭

મથીને મથીને ફરીને ફરીને
 -હૃદે શોધતાં શોધતાં તત્ત્વ લાધે;
 પુરુષાર્થ ભારે કરીને કરીને
 હૃદે એમ ઉતારજે સ્વર્ગ-ગંગા. ૫૮

Every day and every moment
I take you in my confidence
From you, at least, I keep back nothing
Why then these discordant notes ?

53

Why do you wince when offering yourself
At the alter of God's love /
Time, that once has fled
Shall never return;
Catch it by the forelock
And work with might and main.

54

The more I know you, the more I can catch
Your various masques and tricks,
How long, with constant watchful care
Shall I point out your faults and scold you ?

55

Indeed the thing is overdone;
I wonder what next I should do !
I have never minced matters;
Nor refrained from blaming you;
And yet I know your power and qualitles;
With your aid alone, I have gone so far.

56

What do you gain by all your rambles ?
Have not the mists of delusion and ignorance
Thinned yet in the slightest degree ?
What do you lose in being single minded?
Dig deep into your mine-
you will find the diamond of Truth.

57

Repeated and persistent dives
Into the deepest depths of your self
Will yield you the pearl you seek,
With efforts whitch shame Hercules
Bring down in your heart
The blessings and grace of God.

58

બળાપો	કઢાપો	ઘણી	વેળ	થાયે.	
અને	કોધવાળું	ખરે	ત્યાં	થવાયે,	
સ્વભાવે	સદાશાંતિ		રાખી	રહેવા-	
તને	ચેતવું,	તેથી	કેં	દૂર	રે'વા.

૫૯

તને	બોધતાં	બોધતાં	શીખ	લાગે;	
પ્રવેશી	ઊંડું	જોઈ	જોતાં	પમાશે;	
રસે	લા'ણ	લેવાની	જો	ચાહના	છે-
-ન	જંપીશ	બેસીશ	ના	તું	નિરાંતે.

૬૦

પ્રવાહો	વહેતા	જુદી	કેં	દિશાના-	
નિહાળ્યા	કર્તા	છે	છૂપા	રે'	બધાયે;
તને	ઉથલાવ્યા	કર્તુ	છે		બહુયે,
રહે	છે	હંમેશાં	સીધું	માંડ	તોયે.

૬૧

શમાવા	હું	સંતાપ	તારા	મધાવું,	
તને	જોઈતી	સ્હાય	હું	તો	અપાવું;
નહિ	જ્યાં	જવાનું	જતાં	ત્યાં	ટકોરું,
પ્રભુની	કૃપાર્થી	તને	પંથ		રાખું.

૬૨

તને	કામ	તારાની	ચિંતા	નહીં	જો-
તને	તે	પરે	પ્રેમ	ના	ઉદભવે
તને	ભાવને	હોંશ	કેં	જો	ન
બધો	વ્યર્થ	તારો	પછી		થાય-
					પુરુષાર્થ.

૬૩

કરી	વૃત્તિને	શાંત	સાત્ત્વિક	થાને,	
બધો	સ્વાંગ	તારો	પૂરો	ફેરવી	દે;
કૃપા	જો	પ્રભુની,	ગિરિ	પંગુ	પહોંચે,
કૃપાના	બળે	તે,	સદા	આશ્રયે	રે',

૬૪

Often enough, you flare up in anger
And fretting-and-fuming consumes you;
I have then to warn you to keep clear of them
And be of a calm quite nature.

59

By persistant hammering alone
You take to heart my advice;
Think deeper and deeper still
And find the wisdom of God. Sit not still and quiet
In a devil-may-care ease Since you long intensely
For the sip of the sweetest drink.

60

Stealthily you creep away
From the path, yourself has chosen;
And, like the prodigal son,
Enjoy unwholesome pleasures;
Then I run and bring you back
But rarely you remain steady.

61

Your worries I try to allay
And somehow bring all the help you need.
I pull up your reins, when you love to stray
And by Heavenly grace, keep you
to the Path Divine,

62

Vain are all your efforts If they do not brace you up
And if they cannot rouse Interest, zest and love
For the pursuit of your goal.

63

Change all your moods and outlook;
By purifying them all
Transform your whole being.
For God's grace, nothing is impossible;
Ever resort to that Grace
To gain unbounded strength.

64

વિચારો ગમે તે, સ્ફૂરે તે થવા દે-
 ઊંડું સ્પર્શવા ના દર્શ, તેમને હું-
 અને તેમની છાપ સહેજે લગારે-
 રહેવા ન દેવા મથું ને મથાવું. ૬૫

બતાવ્યા કરું ખેલ તારા તને હું,
 તને ટેવ પાડી હું તો કેળવું છું,
 તને પ્રેમ-જવાળે તપાવીશ પાકું,
 પૂરા પ્રેમમાં લુપ્ત ત્યારે થશે તું. ૬૬

અરે ! દુર્ગુણો કાં જુએ તું બીજાના ?
 ખરે મૂળગી દષ્ટિ કાં ફેરવે ના ?
 નિહાળ્યા કરી તારું જોતું રહેજે,
 સદા તુજ કામે તું એકાગ્ર રે'ને. ૬૭

ગળી નાંખવા હું તને તો મથું છું,
 મિટાવી જ દેવા વળી હું ચહું છું;
 રસે ના રસાતું; રસાશે તું શાથી ?
 ઘણી વેળ હું તો મુઝાઉં છું એથી. ૬૮

પ્રભુના પદે ચિત્ત ચોંટ્યું બતાવે,
 તું દેખાવ એવો કરીને જણાવે;
 ત્યહી જ્યાં હું પોલાણ, તારું પિછાનું,
 તને કાન ખેંચી વળી ઠામ આણું. ૬૯

ભુલાવું તને કેટલું કેટલું હું ?
 ખજનો ન તારો થતો ખાલી કે શું ?
 રૂડી વાત તારી ગમી છે, હવાં કે-
 જમા ને ઉધારે પ્રભુ-પાદ અર્પે. ૭૦

Take no interest at all In the thoughts that rise in you;
Let them fly away as clouds pass
And leave no impress on the sky.
That's what I want from you
To it are all my efforts aimed.

65

I show you your own wizardry
And making you form proper habits
I try to train you; I will not rest
Till I make you aflame with Love
Then only will you be consumed.

66

Why are you always so ready
To see the mote in others' eyes ?
Why won't you wholly discard This, your vicious trend ?
Look to yourself alone- Mind your own business,
Leaving everyone else To do as he pleases.

67

I try to melt you, In the furnace of God's Love;
How I long and strive,
To make you lose yourself wholly in God !
But you are stony hard and can't be melted,
If Love divine cannot soften you,
What else will, is my baffing problem.

68

You pretend to be fixed in Love And throw me off my guard;
And when I find you out you run away !
Quickly I bring you back
To the work I have set you to do.

69

I struggle with all my strength To make you wholly blank;
But your store seems to be Alas ! inexhaustible,
But now you have learned One good lesson at least;
You dedicate to His Feet Your actions good and bad.
Go, where you please the string is still with me;

70

ગમે ત્યાં જવું હોય ત્યાં તું ભલે જા,
 રહી દોરી તારી છતાં હાથ મારે;
 તને ખેંચી તેથી હું આણીશ ઠામ,
 રહેવાનું તારું પછી કેં શું માન ? ૭૧

તને સંશયો થાય નિર્મૂળ તેને,
 કરીને અગાડી જજે તું સદાયે;
 સદા મસ્ત રૈ'ને તું તારા વિચારે-
 પ્રકૃલ્લિત રે'જે તું આઠે પહોરે. ૭૨

થયાં જે કરે અંતરે યુદ્ધ તારે,
 જણાવા ન દેજે કદી કોઈ વારે;
 બીજાં નિત્યનાં કામની ઉપરે કેં-
 રખે છાપ, એની પડે બાપ ! જોજે. ૭૩

નડે બંધનો જેમ તે પ્રેરણા દે-
 વધારે વળી જોશ ને વેગ ભારે;
 દૃઢે ચેતના પ્રાણ-ઉત્તેજના દે
 ઉમંગે કરી તે વધાવી સદા લે. ૭૪

સદા ઉદમી રૈ' અને ખંતીલું થૈ-
 ઊંડાં ઉર, વિશ્વાસ, શ્રદ્ધા, ધરીને-
 -જજે પંથ કાપ્યે પ્રભુને સ્મરીને-
 જણાવ્યા કરી તારી મુશ્કેલીઓને. ૭૫

બીજાના વિચારે રખે દોરવાતું,
 વિચારે તું તારા ભલે ખાય ગોથું;
 બીજાનું કદી યોગ્ય, તો તે ગ્રહેવું,
 ન રાખી તુમાખી પદે લીન રે'વું. ૭૬

The moment you fly to undersired places,
I'll pull you up,
Will you not then lose all respect ? 71

Uproot all your doubts And ever speed on the path;
Be carefree as a bird; Be fixed in the love of God,
And cheerful for all time. 72

Let nobody know you inner struggles;
Take care ! Let them not affect
Your outward daily tasks. 73

Be not nervous At the hurdles on your Path;
Only to spur you on for greater leaps
Have they been placed by God.
Welcom them with open arms They come to give you,
New life, new strength, new zest. 74

Give up all sloth like the bee
And like the spider. be presistent;
With faith and trust invincible
March on and on undaunted;
When the path seems totally blocked,
Open your heart to him and pray.
He will point out a smoother way
Or cut out path for you. 75

Do not be swayed by advice from others
No matter if, following your own light,
Your stumble and are bruised.
But with detached judgment
If you find an advice sound,
Be humble enough to follow it
And thus be absored in god. 76

શિરે ગર્જતું નાયતું મૃત્યુ ઊભું,
 ત્યહાં મુખ વિકાસી ઊભું રહ્યું શું ?
 અરે ! ઊઠ ભાથું લઈ લે તું બાંધી-
 સદાકાળ તૈયારી તું રાખ તારી. ૭૭

ધુમે કાળ માથે, વિચાર્યા કરી તે-
 -વધારે ન. તું વેગ કાં પુરુષાર્થે ?
 પ્રતિદિન આતુરતા, ભૂખ તારા-
 -વધાર્યા કરી, પામ આનંદ ભારી. ૭૮

કૃપા તો પ્રભુની સદા વર્ષતી જો !
 પૂરી ઝીલવા તારી તાકાત ક્યાં છે ?
 થશે જેમ આધાર જ્યાં શુદ્ધ તુંમાં-
 -વધે જોશ, ઉત્તેજના, પ્રેરણાઓ. ૭૯

લહ્યાં તું કરી વૃત્તિનાં સર્વ રૂપ,
 અનુકૂળ થવા તને ઝોક દેજે;
 મથાવે ભલે તોય પૂંઠે પડીને,
 તદાકારે એને કરો, પાદપદ્મે. ૮૦

શું પ્રાબલ્ય વૃત્તિ તણું વર્ણવું તે ?
 પ્રકારે અનેકે વહ્યાં જે કરે છે;
 સદા જાગૃતિ રાખીને ચોકી રાખી,
 જમાવ્યા કરોને રસે ત્યાં સદાયે. ૮૧

Don't you realise that
Over your head hangs the sword of death ?
Why, then; this lethargy ?
Get up, shake off your sloth.
Be always on your guard Lest you waste your time. 77

Ever keeping in mind That Time hovers over you
Why don't you go on Increasing your exertion ?
Be gnawed with the passion for God,
And still increase it;
Each day should make you More and more anxious,
To be in tune with God; That will increase your joy. 78

See, for ever and everywhere
Rains the favour of God.
But your palm is too small
To receive the pouring drops-
When purified in all your parts,
You will find you get
Fresh courage added strength and
new inspiration, In ever increasing measure, 79

Watch all the various forms Which your moods assume;
Turn them and make them Congenial to your aim,
They will not easily yield, But persist and fight them
Till they are one with His Feet, 80

New, ever new and bewildering
Are the forms of your moods;
Their power is too terrible For description in words.
Watch them, therefore, with ceaseless care
And make your moods, ever absored in Him. 81

ગમે ત્યાંથી નિર્દોષ આનંદ લેજે,
 પૂરાં શાંતિ ને પ્રેમભાવેથી રે'જે;
 દયા, શાંતિ, વૈરાગ્ય, ત્યાગ, ક્ષમાથી-
 તું ટેવાઈ રે' એમને નિત્ય સાધી. ૮૨

તને ત્યાગ વૈરાગ્યની ભાવનાનો,
 પૂરો રંગ જામે નહીં જ્યાં સુધી કે
 નહીં આવશે જ્ઞાન ત્યાં સુધી, માટે
 લગાડ્યા કરો પાસ એનો સદાયે. ૮૩

અરે ! હું-પશું છોડી કાં તું ન દે છે ?
 અને વ્યર્થ ચિંતા શિરે વહોરતું રે' ?
 સદા ફૂલની જેમ તું હૈયું રાખી,
 ધરાવ્યાં કરો પ્રેમથી પાદપદ્મે. ૮૪

જહાં યોગ્ય જે જે તહાં તેવું લેવું,
 વળી તે પ્રમાણે કરી કર્મ રે'વું;
 તને ટેવ તે પાડવાને મથાવું,
 છતાં સાન ના'વે તને તે કરું શું ? ૮૫

વિવેકે સદા સ્વ-સ્વરૂપે રહીને-
 ઊંડા અંતરે લીન તું નિત્ય રે'જે,
 પ્રભુના પદે પ્રેમભાવે પરોવી-
 સદા હેળવી રાખીને જાત ખોવી. ૮૬

'પ્રભુની દયાનો અરે ! પાર ક્યાં છે ?'
 વિચારી હૃદયે ધાર તું નમ્રતાને;
 થશે જેમ તું નમ્ર પામીશ લ્હાણ,
 પૂરું તેથી-તું શૂન્યતામાં પ્રવેશ. ૮૭

Do not hesitate to get innocent joy
At any time, from anywhere;
In peace exceeding and love divine
Be saturated, Till they become your nature
Practise every day Detachment and sacrifice,
Sympathy and Calmness. forgiveness and other virtues. 82

Till you are dyed deep
In detachment and dedication,
Never hope to have wisdom.
Go on dipping yourself, in colour divine. 83

Oh ! why do you stick, like a leech, to pride ?
And go on shouldering burdens
Of superfluous worries ?
Like a flower, be light and gay,
And, like it, offer yourself
At the lotus feet of the Lord. 84

Realise the true values of things,
And act accordingly How often I have to exert
To make you act in conformity !
But you remain perverse;
How should I treat you now ? 85

Always discriminate nicely And living your true self
Be ever immersed in self.
In love passionate lose yourself
And thus be wholly absorbed in him. 86

How infinite is the ocean of God's grace and love !
Think of it and be humble.
The humbler you become, the more you will gain;
Reduce yourself to a total cipher. 87

રખે	દોરવાઈ	જતું	લાગણીથી-
સદા	ચિત્ત	પ્રોવું	વિવેકે
વળી	સર્વ	બાજુથી	તોળી
તુલા	રાખજો	સ્થિર	તું
		બાપ	!
			તારી.

૮૮

સદા	શાંત	ભાવે	બધી	વસ્તુઓને,
-તને	ટેવું	જોવા	વળીને	વળીને;
હદે	એકની	એક	ધૂને	સદાયે,
પરોવાઈ	રે'ને;	કંઈ	તો	જ
				ફાવે.

૮૯

તને	જો	'અરે'ના	જરીકે	હદે	છે,
ભગાશે	ન	શેકયો	તુંથી	પાપડેયે,	
અરે !	મંદ	કાં	તું	પડ્યું	બાપ !
કટિબદ્ધ	થાને	!	અગાડી	જવું	છે.

૯૦

રહેતાં	પૂરું	આવડે	શાંતિમાં	જો,
નવું	સર્જશે,	કામ	તારાં	સધાશે;
તને	તારું	જોવાની	તો	ટેવ
રહે	સાક્ષીભાવે	સદા	એમ	પાડી-
				રીઝી.

૯૧

તને	વૃત્તિનું	મૂળ	મેં	શોધવાને
-બતાવ્યા	કર્ચું	છે	ઊંડું	વારેવારે;
અને	વેગ	એનો		પ્રભુ-પાદપદ્મે
-શમાવા,	કરું	છું	તને	ગોદ
				નિત્યે.

૯૨

વિચાર્યે	ઊંડું	કેં	જણાયે	તને	જે-
વિવેકે-સરાણે-ચઢાવી			જ		લેજે;
પછી	યોગ્ય	લાગ્યે	કરી	તે,	પ્રભુને-
સમર્પી,	નિરાસક્ત	તું	એમ		રે'જે.

૯૩

Never be swept off your feet
In a rushing torrent of strong emotion;
Firm, as a rock, in equipoise
Receive all impressions And by judgment free from bias
Weight them all, my dear !
Ever keep your balance steady. 88

With repeated efforts, I try to make you see
Things from your own standpoint.
With devotion single-minded
Pursue your purpose, please !
That alone makes achievement possible. 89

If there is not the slightest urge in you,
Nothing to goad you on, You can do precious littel.
Why this sloth and slackness ?
Awake, arise, for Heaven's sake.
There is a long way off to go. 90

In peace and quiet alone Are new creatins possible
Thereby alone can you get The fruit of all your labour.
I have taught you how to see All your various workings
That you may ever remain A mere passive witness. 91

I have shown you the way To trace the very sources
Of all your moods and fancies;
And to merge their rushing currents
In the limitless ocean
I ever urge you on To cut proper channels. 92

Find solutions of problems By deep reflection;
Test their truth by impartial judgment;
Act accordingly and dedicate
All your actions to God. And thus remain detached, 93

બધી -નિહાળ્યા ક્યા કરાવે,	શક્તિ કરી તે પ્રભુની	તારી જો કરો પ્રભુની	મહીં થતાં સૌ કૃપા,	દેં કામ પ્રભુ-પ્રેમ એમ	પરોવી- તેથી; અર્થે માનો.	૯૪
------------------------------------	-------------------------------	------------------------------	-----------------------------	---------------------------------	-----------------------------------	----

હદે પ્રભુના બધી મથીને	આદરે રસેથી વિકૃતિને મથીને	પ્રેમથી રસી પૂરી વિશુદ્ધિ	નામ ચિત્ત બાળી	લેવું, લેવું; નાખી, વધારો.	૯૫
--------------------------------	------------------------------------	------------------------------------	----------------------	-------------------------------------	----

તને -રહેવા બહુધા -રહે	તારવી તટસ્થે તદાકાર લીન	સંપૂર્ણ	તારવી મથાવી કરું પળેપળે	છતાં ના	સર્વમાંથી, મથાવી, કાં, ?	૯૬
--------------------------------	----------------------------------	---------	----------------------------------	------------	-----------------------------------	----

પ્રતાપેથી કહેવાનું રટ્યા તને	શું બાકી તેં ભાન	નામના રહ્યું તે પૂરું	તું કેં ગયું કાં	અજાણ્યું તને કાં ન	? શું નકામું આવ્યું	? ? ? ?	૯૭
---------------------------------------	---------------------------	--------------------------------	---------------------------	-----------------------------	------------------------------	------------------	----

ગણાવું બતાવું જણાયું -ધડો	તને શું તને લૈ	નામના એની તને થકી	હું કેંક વધ્યું	શા શક્તિનું જા	પ્રતાપ માપ ચંચુપ્રવેશે- સદાયે.	? ? ?	૯૮
------------------------------------	-------------------------	----------------------------	-----------------------	----------------------	---	-------------	----

સગાં જણાવ્યે બધાં પભુને	સ્નેહીઓ થતું સુખદુઃખાદિ જણાવો-થશે	દુઃખ વ્યાધિ દૂર	સર્વ ઓછું વ્યાધિ દૂર	સંબંધીઓને જણાયે, ઉપાધિ- આંધી.	૯૯
----------------------------------	--	-----------------------	-------------------------------	--	----

Let none of your rays deflected;
Focus them all in a streak;
And with that searchlight look deep within.
Forget not that all your actions are
For God's sake alone;
That it is God's grace Which works in you. 94

With love repeat the name of God,
Not as a part of irksome duty;
Drench your consciousness in God's love.
Burn up all your alloy in a huge fire;
Repeat the process till gold alone remains 95

I make you rigourously exclude
All external imaterial things,
And keep you deeply concentrated
Oh God Himself alone; And yet how is it that
You do not remain Fixed concentrated
On the Divine self within Every moment of your life ? 96

Havn't you yet realised The Power of His Name ?
Its tremendous strength ? Has all this long period
Of constant repetition Been wholly wasted ?
Why all this lethargy still ? 97

How shall I show you
The infinite virtues of incantation ?
How make you gauge Its power endless ?
You have had its glimpse By your poor puny efforts
On the score of that experience
Presss on in repetition. 98

When, to our dear ones We open our hearts
The burden of our sorrows Is lightened and lifted.
Open yourself, be frank with God,
Tell Him all your trouble
Your joys and sorrows alike And the mist is to roll away 99

પ્રભુ-પ્રેમના	સ્વાદમાં	લુબ્ધ	રે'વા-	
તદાકાર	વૃત્તિથી	ત્યાં	મસ્ત	થાવા,-
અને	અસ્તિત્વ	તારું		મિટાવા-
પ્રભુના	પદે	નિત્ય	તું	લીન
				રે,

૧૦૦

મુખે	રામ	તો	પોપટે	નિત્ય	ભાષે,
પછી	ફેર	બંને	મહીં	શો	વધારે ?
સ્ફુરે	ચેતના,	પ્રેરણા	સ્ફુર્તિ	ના	જો,
બધું	વ્યર્થ	તો	નામ	લેવાનું	જાણો.

૧૦૧

હૃદે-રામ	ત્યાં	કોઈ	બાંધી	શકે	શું ?
પ્રભુ-ભક્તને	વિધન	હોયે	છતાં		શું ?
સદા	રંગમાં	મસ્ત	રે'વાનું		મૂકી,
-બીજે	ધ્યાન	એનું	જશે	ના	કદાપિ.

૧૦૨

હરિનામને	ચિત્તમાં	તું	મઢી	લૈ-
હૃદે	શ્રેય	ને	પ્રેય	બે
હંમેશા	પ્રભુઆશ્રયે		લીન	સાધી
સ્મર્યા	વિણ	તું	ના	ઘડી
				એક
				ખોજે.

૧૦૩

પ્રભુચિંત્વને	સર્વ	શક્તિ	ખપાવો
પ્રભુચિંત્વને	સર્વ	દ્રંદ્વો	સમાવો,
પ્રભુચિંત્વને	ચિત્ત	ને	પ્રાણ
પ્રભુચિંત્વને	નિત્યનાં	કામ	સાધો.

૧૦૪

સ્મરંતાં	સ્મરંતાં	થવું	એકધ્યાન,
સ્મરંતાં	સ્મરંતાં	થવું	એકમ્યાન
સ્મરંતાં	સ્મરંતાં	થવું	હેળમેળ,
સ્મરંતાં	સ્મરંતાં	થવું	એકમેળ.

૧૦૫

Drink deep, not touch merely, The spring of love Divine;
Make yourself perfectly vibrant With the music of his soul;
And losing yourself in Him Ever remain at His Feet 100

The parrot even always prattles
The Name of Rama, your Lord,
Where then is the difference, If it does not breath into you
A spirit, fresh and vigorous, A life altogether new ?
Vain, absolutely vain, indeed, Is all your mumbling then. 101

With God in the heart, Who dare impede your way ?
If, to a lover of the Lord, Troubles pour in torrents
What matters it to him ? He is not the man to swerve
A hair's breadth from the path. He will receive them all
As showers of Grace Divine;
And be all the more hilarious. 102

Engrave in the tablet of your heart
The Name of God, your dearest Lord.
And thus achive the Good and the pleasant
Ever resort to Him till you are lost 103

Use all the power you have
In the meditation of the Lord :
And by it transcend pleasure and pain.
Joy and grief and all such duals. Keep in tune with Him
Your vigour and consciousness.
Do all your daily tasks. In remembrance of Him. 104

Remember and remember Till you are one with Him;
Press on and further on And enter the Chamber Divine.
Rest not cantent, proceed till He and you
Are locked in close embrace;
Stop not even then Be wholly Divine yourself. 105

થતાં કામ તારાં ભલે રે', સદાયે-
 રહે લગ્ન તું અંતરે યજ્ઞ માંહે,
 રમે તૂટતી અંજલિ એકધારી-
 સદા રાખજે ઉર ચિંતા તું એની. ૧૦૬

હૃદયે નામના જાપની પ્રેમમાળા-
 વહાવો પદે તે સદા ગંગાધારા;
 શમાવી પૂરા બુદ્ધિને ચિત્ત ભાવ,
 તહીં હોમજો પ્રાણની વૃત્તિ સર્વ. ૧૦૭

પ્રભુના પદે ચિત્ત ચોંટાડવામાં-
 મુદા કે પડે ત્યાં, પ્રમાણે ન તું કા ?
 સદા ચિંતવને એકધારુ વહીને-
 પૂરું તું ભળી જ પ્રભુ-પાદપદ્મે. ૧૦૮

થવાનું રહ્યું યંત્ર તારે પ્રભુનું
 કશું કાંઈયે કામ તારે ન બીજું,
 થતાં તે સુધીમાં બીજું ના વિચારો,
 કર્યાં તે કરો વિઘ્ન આવ્યે હજારો. ૧૦૯

પ્રભુ- પ્રેમની ધૂનમાં મસ્ત રૈ'ને-
 સદા કામ તારાં ઉકેલી જ લેવાં,
 પ્રભુના પદે ચિત્ત મધ્યસ્થ રાખી,
 ઉડા પ્રાણ પ્રેરી, પીજે પ્રેમ પ્યાલી. ૧૧૦

Let all your outward actions Continue as before;
But, in your heart of hearts
Forget not for a moment
To offer at the altar of God
The sacrifice of constant repetition.
To keep that flow for ever ceaseless
Must be your constant vigilant care. 106

Let the garland of flowers of love,
Which you weave by constant chanting
Float on the Heavenly Ganges:
Drown your mind and intellect
Consciousness and emotion
And all your vital powers In that celestial River. 107

Ah ! the joy of concentration
Of all your consciousness
At the feet of your beloved Lord !
Why don't you long to have it ?
Make your remembrance ceaseless
Like a perennial stream;
And, like a bee, forget yourself
in drinking deep the honey Of the Divine Lotus. 108

You have but to be A tool in His hands, my dear !
Having naught else to do Mind nothing else
Till that is done, And do it despite all troubles. 109

Each little thing you do, Do it while immersed
In God-consciousness. Fix firm your consciousness
At the feet of your Lord. Plunge all your vital powers
In that boundless ocean
And like a drunkard, remain Always steeped in love. 110

પૂ. શ્રીમોટાનો છેલ્લો પત્ર

જે કોઈને આ અંગે લાગે વળગે છે, તેઓ જોગ-

હું યુનીલાલ આત્મારામ ભગત ઉર્ફે મોટા, રહેવાસી હરિ ઝું આશ્રમ, નડિઆદ આથી જણાવું છું કે, મારી રાજી ખુશીથી મારી પોતાની મેળે મારા જડ દેહને છોડવા ઈચ્છું છું. આ દેહ ઘણાં રોગોથી ઘેરાયેલો છે અને એ લોકકલ્યાણના કામમાં આવે તેમ નથી. એટલે આનંદપૂર્વક શરીર છોડવું તે ઉત્તમ છે, અને તે માટે યોગ્ય પળ લાગશે ત્યારે હું એમ કરી લઈશ.

મારા શરીરનો અગ્નિસંસ્કાર એકાંતમાં શાંત જગ્યાએ, મૃત્યુસ્થળ, તદ્દન નજીકમાં કરવો; અને તે પણ આપ છ જણાની હાજરીમાં જ કરવો, ઘણા ભેગા કરવા નહિ, તેમ મારા સેવકોને હું ફરમાવું છું. મારા અસ્થિને પણ નદીમાં પૂરેપુરાં પધરાવી દેવાં.

મારા નામનું ઈંટ-ચૂનાનું કોઈ સ્મારક કરવું નહિ.

મારા મૃત્યુ નિમિત્તે જે કંઈ નાણાં ભંડોળ ભેગું થાય તેનો ઉપયોગ શાળાના ઓરડા બાંધવામાં કરવો.

સહી- યુનીલાલ આશારામ ભગત

તા. ૧૯-૭-૭૬

ઉર્ફે મોટા

The last Will of Pujay shree Mota

To,

Whom soever this may concern..

"... .. By my own will, I desire to give up my material body. It has become the abode of so many diseases and is no more useful for the service of the people. There is no hope for the cure of these diseases either. Therefore it is better to give it up cheerfully. And accordingly, at the appointed time I shall do it. The cremation of my body may be done in a lonely quiet spot very near to the place of death. And do it in the presence of limited intimate persons only. Do not gather many people. The remains of my physical body may be disposed off by placing them in the river. Monuments of bricks and mortar should not be constructed in my memory. Whatever funds are collected on the occasion of my death, should be utilised for constructing rooms for primary schools in distant poor villages."

19-7-76

Sd/- Chunilal Asharam Bhagat
alias Mota

આરતી

ૐ શરણચરણ લેજો, પ્રભુ શરણચરણ લેજો,
પતિત ઊગારી લેજો (૨) કર ગ્રહી ઉર લેજો...ૐ શરણ૦

મનવાણીના ભાવો, કર્મ વિષે ઉતરો. પ્રભુ (૨)
મન, વાણી ને દિલને (૨) કૃપાથી એક કરો...ૐ શરણ૦

સર્વ મળેલાં સાથે, દિલ સદ્ભાવ ઊગો. પ્રભુ (૨)
છો અપમાન થયાં હો (૨) ત્યાંયે ભાવ બઢો...ૐ શરણ૦

નિમ્ન પ્રકારની વૃત્તિ ઊર્ધ્વગમન કરવા, પ્રભુ (૨)
પ્રભુ કૃપાથી મથાજો (૨) ચરણશરણ ગ્રહવા...ૐ શરણ૦

મનના સકલ વિકારો, પ્રાણ તણી વૃત્તિ; પ્રભુ (૨)
બુધ્ધિ તણી સૌ શંકા (૨) ચરણકમળ ગળજો...ૐ શરણ૦

જેવા હોઈએ પ્રભુ, તેવા દેખાવા, પ્રભુ (૨)
મતિ મુજ ખુલ્લી કરજો (૨) અપષ્ટ જ પરખાવા...ૐ શરણ૦

દિલમાં કંઈક ભર્યું હો, તે થકી બીજું ઉલટું પ્રભુ (૨)
કદી પણ મુજથી ન બનજો (૨) એવી મતિ દેજો...ૐ શરણ૦

જ્યાં જ્યાં ગુણ ને ભાવ, દિલ મુજ ઠરજો, પ્રભુ (૨)
ગુણભાવની ભક્તિ (૨) દિલ મુજ સંચરજો...ૐ શરણ૦

મન, મતિ, પ્રાણ પ્રભુ, તુજ ભાવમહી ગળજો પ્રભુ (૨)
દિલમાં તુજ ભક્તિની (૨) છોળો ઉછળજો...ૐ શરણ૦

Closing Prayer
(By Shri Mota)
(Translated from Gujarati)

Take me Lord ! under Thy wing As mother-bird her fledgling;
Stretch Thy gracious saving hand To redeem this fallen soul. 1

The noble thoughts I think, The brave words I speak,
Let them be revealed in action; Make me a compact whole. 2

For all whom fate has cast me with, Let my heart be filled with love,
Though insults ar hurled, Provoking things are done. 3

Let me struggle hard to raise The lower urges that drag me down;
Thy grace alone can help me there And make me Thy mirror clean. 4

Let the wild thoughts of the mind,
Wicked surges of the vital self,
Distracting doubts the most that unnerve me,
Be dissolved into Willing submission to Thee. 5

Leet me shed the mask I wear And seem to others as Just I am;
Be simple, candid like a child, Free from all my wiles. 6

Let nothing discordant with The lofty things I cherish
Be done by me in word and deed.
Lord I give me that strength of will. 7

Let my heart have reverence deep
For all where virtue, love reside;
Let me go so mad in love For all the saintly souls. 8

And this to crown it all Merge my mind and heart,
My body and my soul In the great ocean of love
That Thou really art, (Despite deceptive sights)
And raise White heaving waves in me Of devotion for Thee. 9

પ્રિય નામ સ્મરણ

મનના વિચારોમાં અને મનની બધીયે વૃત્તિમાં,
મન વાસનામાં, પાપમાં, ચિત્તના બધા સંસ્કારમાં,
મનની રમત ને ગમતમાં મનના સ્મરણને વલણમાં,
તુજ નામનું પ્રિય સ્મરણ તે સાથી રહો મનહૃદયમાં...૧

અમ શરીરની બધી ક્રિયામાં, ઈન્દ્રિયોના વિષયમાં,
અમ શરીર કેરા રોમરોમે હૃદય કેરા લોહીમાં,
રગરગ મહીં નખશીખ મહીં, ને શરીરના નવદારમાં,
તુજ નામનું પ્રિય સ્મરણ તે સાથી રહો મનહૃદયમાં...૨

- શ્રી મોટા

FROM
"AT THY LOTUS FEET"
By Pujya Shree Mota

No water can wet, no wind can dry
No gun, no gas can kill;
No devastating fire can burn
The Immortal Changeless Thee,
Beyond all duals as life and death
Beyond all qualities too,
To That Lord of my Heart, I Bow

The senses fail, intellect fails
Mind's highest fancy too,
So different from all that man can think
Beyond conception, you
To That Lord of my Heart, I Bow

Through Thy grace can come to pass
Things that absurd seem,
The lame can scale a mountain high
The dumb can freely speak,
To That Lord of my Heart, I Bow.